

כמיהה לארץ ישראל

מר מיכאל עלוש

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

נולדתי בעיירה הצרפתית הקטנה לה פֶּלֶש, למשפחה
מהגרים יהודים מצפון אפריקה. משפחתנו הייתה המשפחה
היהודית היחידה בעיירה. על אף שחונכתי כיהודי גאה בין
כל הגויים - לא היינו לגמרי שומרי תורה ומצוות. לאורך
השנים הלכתי והתחזקתי בשמירת המצוות, במיוחד אחרי
שהצטרפתי לתנועת נוער דתית ציונית בשם 'תקוותנו' ואחרי
שביקרתי לראשונה בישראל. כתוצאה מכך, התעוררה אצלי
שאיפה חזקה לעלות לארץ ישראל ולחיות בה.

בגיל עשרים עברתי לטולוז, שם התקבלתי ללימודים
באוניברסיטה המפורסמת להנדסת חלל ותעופה. שם גם
הזדמן לי להכיר את שליחי חב"ד המקומיים מרגע הגעתם
לעיר - הרב יוסף מטוסוב ואשתו אסתר.

בשנת תשל"ו (1976) סיימתי את לימודיי והתחנתני,
ושנתיים אחר כך, בחודש תשרי תשל"ט (1978), נסעתי יחד
עם אשתי ועם בתנו התינוקת לניו יורק, לעשות את חודש
החגים במחיצת הרבי. באותו ביקור זכינו להיכנס לראשונה
ליחידות פרטית עם הרבי. עבורי היה זה רגע מאוד מרגש
ומרומם שנשאר חקוק בזיכרוני עד היום. באותה יחידות נוצר
קשר שהלך והעמיק לאורך השנים.

לאחר מכן, כאשר התחלתי לעבוד כמהנדס בתעשיית
מטוסי נוסעים "איירבוס" בטולוז, הייתי מגיע לעתים קרובות
במסגרת עבודתי לארצות הברית, ובכל ביקור שכזה תמיד
ביליתי שבת במחיצת הרבי.

בשנת תשמ"ב (1982) כתבתי לרבי מכתב ובו שאלתי האם
כעת הוא זמן מתאים לעלות לישראל עם משפחתי. תשובתו של
הרבי הייתה: "באם פרנסתו עתה בשמירת שבת ויום טוב וכו'
- קדימה שימשיכו בעירם עתה". אני חייב להודות ולהתוודות
שהייתי די מאוכזב מהמענה, אולם שמעתי בקול עצת הרבי,
ונשארתי בטולוז. משפחתי בהחלט מילאה תפקיד משמעותי
בקהילה היהודית בעיר, מאחר שמעט מאוד משפחות שומרות
תורה ומצוות התגוררו אז במקום, ואנחנו שימשנו כדוגמה
חיה לאחרים.

כעבור זמן לא רב, בשנת תשמ"ה (1985), הוצעה לי עבודה
בישראל. בשעתו, החליטה מדינת ישראל לפתח עצמאות

טכנולוגית בתחום מטוסי הקרב, וחנכה את פרויקט הלבאי,
שנועד להיות מטוס הקרב הראשון מתוצרת כחול לבן. אחרי
שהוצע לי להצטרף לצוות הפיתוח של הפרויקט החדש,
התלהבתי מהציפייה לעבור לגור בארץ ישראל, ופניתי שוב
לבקש את עצתו של הרבי. למרבה ההפתעה השיב הרבי: "איך
אפשר להחליט בזה עתה, כשהמצב בארץ הקודש משתנה כל
כך? ! וחליטו בכל זה כחצי שנה (בערך) לפני עלייתם".

לא ממש הבנתי למה התכוון הרבי כשהתייחס למצב
בישראל כ"משתנה כל כך". בניית דגם האב-טיפוס של הלבאי
כבר הייתה בעיצומה; אכן, דובר על כך שמטוס הלבאי היה
צפוי להיות כל כך מוצלח עד כדי כך שההשערה הייתה שהוא
יעלה באיכותו אפילו על מטוס הקרב האמריקני מדגם F16.
אולם, מאחר שהרבי אמר את דברו, החלטתי "לחכות ולראות".

כעבור כשנה, ביקרתי אצל הרבי יחד עם משפחתי סביב י"ב
בתמוז, היום שבו חוגגים חסידי חב"ד לציון שחרורו של הרבי
הקודם מבית הכלא הסובייטי ב'ענון' הפצת יהדות. במהלך
היחידות הכללית שנערכה לאורחים שהגיעו לרגל המאורע,
אמר הרבי: "תפקידו ושליחותו של יהודי - להמשיך ולגלות
את ענין האחדות בעולם. . . על ידי זה שאני נבראתי לשמש

«

אכפת לו עד כדי כך מכל יהודי, שהוא זכר אפילו את הפרטים הקטנים ביותר. הדאגה שלו הייתה כמו של אבא שאכפת לו מכל פרט בחיי בנו. דבר זה ריגש אותי מאוד.

מיד דיווחתי לרבי על תוצאות הבדיקה, וגם הודעתי על התגובות המעוררות שקיבלתי מידידי בנוגע לרעיון העלייה. תשובתו של הרבי הייתה חד משמעית: "בשעה טובה ומוצלחת!", ואכן, בהמשך לכך, קיבלתי עבודה שהוצעה לי בישראל בתחום הנדסת מטוסים.

לפני העלייה לארץ, החלטתי לבקר פעם נוספת אצל הרבי. הרגשתי צורך פשוט להגיד לו "תודה". הייתה זו הנסיעה השלוש עשרה במספר לאורך תקופה של ארבע עשרה שנה. הגעתי ביום ראשון י"ט אדר א' תשנ"ב (1992), כשבוע בלבד לפני האירוע המוחי שהרבי לקה בו. אמרתי אז לרבי, "ברצוני להודות לרבי עבור כל מה שהעניק לנו לאורך ארבע עשרה השנים האחרונות", והרבי השיב במילים המקסימות (בצרפתית): "הצלחה רבה, הצלחה מופלגה בכל משימותיך".

מדהים לציין שהגענו לארץ בתאריך כ"ד אדר ב' תשנ"ב, "כחצי שנה (בערך)" (בדיוק כנוסח תשובתו של הרבי בשעתו) אחרי שהחל תהליך קבלת החלטה בנוגע לעלייתנו לארץ. ואכן, עד עצם היום הזה, ברוך השם, מילותיו וברכותיו של הרבי מלוות אותי "בכל משימותיי".

מר מיכאל עלוש גר יחד עם אשתו ומשפחתו בישראל, שם הוא עובד כמומחה בעל שם עולמי בתחום מערכות כלי טיס בלתי מאוישים. הוא רואיין באולפני 'הסיפור שלי' בחודש שבט, תשע"ו (2016).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ד (1974) — אחרי ששה חמש שעות וארבעים וחמש דקות באוהל הרבי ריי"צ, חזר הרבי ל-770 והודיע שבכוונתו לערוך התוועדות בלתי מתוכננת. מאחר שהמורל של העם היהודי היה בשפל אחרי מלחמת יום הכיפורים, הסביר הרבי שמטרת ההתכנסות היא להביא לחיזוק מבצעי המצוות. הרבי סיים את ההתוועדות הבלתי נשכחת בבקשה לשרי ניגון של שמחת תורה! כ"ח בתמוז

1 מיומנו של הרב יצחק מאיר סוסובר

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

את קוני', 'לעשות רצון אביך שבשמים'. . . ולכן הקב"ה מסב את הסיבות שיהודי יצטרך להגיע למקומות שונים בעולם, בכל חלקי העולם עד לקצווי תבל, כדי שיפעל בכל מקום ומקום. . . ונותן לו את כל הכוחות הדרושים למילוי תפקידו ושליחותו". עד עצם היום הזה, בכל פעם שאני נוסע בעולם במסגרת עבודתי, אני נזכר במילים הללו, ומשתדל לגלות את המטרה הפנימית והרוחנית הטמונה במשימתי המקצועית.

כעבור כמה חודשים, בשנת תשמ"ז (1987), קיבלתי במפתיע הצעת עבודה אטרקטיבית לעבוד כמהנדס יועץ לפרויקט אווירונאוטי מסוים, בדרום אפריקה - ממש ב"קצווי תבל" עבורנו! מיד נזכרתי בדברי הרבי ש"הקב"ה מסב את הסיבות שיהודי יצטרך להגיע למקומות שונים בעולם" כחלק ממילוי תפקידו ושליחותו. שוב, שאלתי את הרבי. התשובה הגיעה כמעט באופן מיידי: הרבי הקיף שורה במכתבי בה כתבתי שהצגתי את התנאים שלי בנוגע לשמירת שבת ויו"ט, והוסיף, "ויקבל ההצעה".

היה זה רק אז - בחלוף כשנתיים - שהבנתי סוף סוף את פשר התייחסותו של הרבי למצב בישראל כ"משתנה כל כך". בדיוק באותה תקופה שבה עברנו לדרום אפריקה, נודע על ביטולו של פרויקט הלבאי עקב לחצים מצד הממשל האמריקני. כמעט כל המהנדסים שעבדו במסגרת אותו פרויקט פוטרו מעבודתם!

המעבר לדרום אפריקה הסתבר כהכנה הטובה ביותר לקראת עלייתה של משפחתי ארצה, הן מההיבט הרוחני, והן מההיבט הגשמי. הודות לקהילת חב"ד הנפלאה שם, העמקנו את הידע שלנו בתורת החסידות. מאז, גם התחלתי לתרגם לצרפתית את ספריו של הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ). דרך אגב, אותו רב עדין אבן ישראל פעם סיכם את עצותיו והמלצותיו של הרבי אלי במילים הבאות: "הרבי הוביל אותך בדרך ארוכה וקצרה" לארץ הקודש".

גרנו בדרום אפריקה במשך חמש שנים. בראש חודש חשוון, בשנת תנש"א (1991), הודיעו לי על סיום חוזה ההעסקה שלי שם, והייתי צריך לקבל החלטה בנוגע להמשך דרכנו. ההעדפה שלי הייתה לעבור לישראל, ולהגשים את חלום חיי לחיות בארץ הקודש!

שלחתי מכתב לרבי באמצעות הרב יוסף ויינברג ע"ה בנוגע לאפשרות של עלייה לארץ ישראל. הרבי ענה, "כעצת ידידים מבינים", ובנוסף הורה לי לבדוק את התפילין ואת המזוזות.

עוד לפני שהספקתי להודיע לרבי על תוצאות הבדיקה, שאל הרבי את הרב וינברג לגבינו: "מתי יודיעו על תוצאות בדיקת התפילין והמזוזות?"

נדהמת! הרבי היה מקבל אלפי מכתבים, ועם זאת היה

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015